

saa vilde det vist ikke være gaaet paa den Maade. Det vil imidlertid Tiden vise.

Den højtærede Finansminister sagde, at han intet Løfte havde givet om Balance paa Budgettet. Der maa jeg dog til Finansministerens Ros sige, at det har han gjort, og han har ogsaa holdt det Løfte. Han har for Aar og Dag siden højtideligt sagt her, at naar han havde faaet de Skattelove, som han indgik paa, saa vilde han møde, ja han sagde endog saa ved en Fejltagelse, at han vilde møde med et Finansregnskab med Balance i, men han rettede det rigtigt til, at han vilde møde med et Budget med Balance. Det kan der slet ikke være nogen Tvivl om, men der var, som sagt, ogsaa Balance, da den højtærede Minister forelagde Budgettet. Nu gør den højtærede Finansminister opmærksom paa, hvad der heller ikke er undgaaet mig, at der er omtrent 3 Mill. Kr. ekstraordinære Forsvarsudgifter paa hans Budget, og det er ganske rigtigt, at den højtærede Finansminister forrige Aar i sin Finansbalance holdt disse Millioner udenfor. Det var et ikke saa ganske lidt større Beløb, der den Gang var Tale om, principielt var det dog ganske det samme. Nu har Finansministeren altsaa ikke faaet et saa stort Statslaan, at han har villet foreslaa, at disse 3 Mill. Kr. skulde afholdes af dette Laan. Der har tidligere været optaget Statslaan ogsaa under Henviisning til de ekstraordinære Bevillinger paa Forsvarsministeriernes Budget, og der er ikke paa det sidste Statslaan talt noget om, at det ikke skulde gælde for disse Udgifter, og der er ikke vedtaget noget om, at disse Udgifter skulde afholdes af Statslaanene, men det er ganske rigtigt, at man har været fortrolig med, at der skulde skaffes ekstraordinære Midler til Veje for disse Udgifter. Derefter siger den højtærede Minister, at han har faaet $1\frac{1}{2}$ Mill. mindre i Indkomstskat. Det er sandt nok, men lige saa lidt som det var vor Skyld eller min Skyld, at den højtærede Minister ikke fik det større Statslaan, han ønskede, lige saa lidt er det vor Skyld eller i det hele taget Skatteforligets Skyld, at den højtærede Minister ikke fik de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Indtægtskat. Vi var villige og vedtog dem saaledes, at den højtærede Minister kunde faa dem straks, for saa vidt det rent administrativt lod sig gøre at faa dem. Men i sidste Øjeblik, altsaa i selve Fællesudvalget, ønskede den højtærede Finansminister først at faa Forhøjelsen i Indtægts- og Formueskat til Staten bevilget fra den

1. April i indeværende Aar, altsaa kan han ikke, som det gaar med Inkassationen, faa mere end tre Kvartaler ind af denne Skat, og det bliver derved — anslaaer han — en Mindreindtægt af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Med Hensyn til de 3 Mill. Kr. Forsvarsudgifter har jeg ogsaa noteret dem, men man maa dog lægge Mærke til, at der er et vist Beløb af den Forsvarsskat, der indgaar, der angaar de ekstraordinære Udgifter. Jeg skal ikke dvæle længe derved. Den højtærede Minister kan nok sely forstaa, hvad jeg sigter til. Der er et Beløb, der gaar ud over Forhøjelsen i de ordinære Forsvarsudgifter efter Loven af 30. September 1909, og som er indeholdt i Forsvarsskatten, og som altsaa angaar de ekstraordinære Forsvarsudgifter. Alt dette skal jeg ikke videre urgere; jeg skal kun i al Almindelighed beklage, hvad jeg ogsaa har beklaget tidligere, at hele den ekstraordinære Udgift til Forsvaret ikke holdes helt udenfor vort almindelige Regnskab paa et særligt Regnskab, hvor man optog Indtægter og Udgifter, saa kunde Befolkningen ogsaa se Sammenhængen. Det vilde være bedre for Regeringen, for dem, der skal forsvare og forklare, og vanskeligere for dem, der skal mistænkeliggøre og diskreditere disse Udgifter. Som det nu foreslaas af Finansministeren, vil vi, Aar efter Aar, møde Resten, lad os sige en halv Snes Millioner ekstraordinære Forsvarsudgifter, paa det aarlige, almindelige Budget, og Aar efter Aar vil det lyde: Derfor er Finansloven ikke bedre, fordi vi har disse ekstraordinære Forsvarsudgifter paa den. Det vilde være en stor Vinding, hvis det kunde undgaas. Det vilde være overordentlig godt, hvis det allerede var undgaaet denne Gang; det tror jeg, den højtærede Finansminister vil være enig med mig i. Men sæt nu, at vi lægger 3 Mill. Kr. til for disse Udgifter og $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som tabt Indkomstskat, saa vil det alligevel ikke komme til at passe, thi den højtærede Minister regner 2 Millioner til Tillægsbevillingsloven og 1 Million til nye Love, det er 3 Mill. Kr., og hvis vi saa regner de 3 Mill. Kr. til Forsvaret til de ekstraordinære Udgifter og holder dem udenfor, saa kommer vi dog til at mangle 600,000 Kr., altsaa netop det Beløb, Finansloven viser som Underskud. Dette burde ogsaa have været en stor Foranledning for den højtærede Minister til at modsætte sig, at man kom dertil, hvortil man nu er kommet. Han har lagt det klart for